

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: OREA – INVEST s.r.o.**, IČ: 258 42 480, se sídlem Svojsíkova 1596/2, 708 00 Ostrava – Poruba, zastoupená Mgr. Václavem Láskou, advokátem, se sídlem Neherovská 1921/22, 160 00 Praha 6 – Dejvice, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, v **řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2.000,- Kč. Částka 2.000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala, aby žalovanému bylo rozsudkem uloženo rozhodnout do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 12.3.2013, č.j. MM/SO/S/83422/2013/Te, kterým bylo zastaveno řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu o návrhu žalobkyně, aby bylo deklarováno, že příspěvková organizaci Městské služby Ústí nad Labem nevzniklo právo zřídit stavbu oplocení na v návrhu specifikovaných pozemcích.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), soud usnesením odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, a nelze proto v řízení pokračovat.

Při posuzování žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Nezbytnou podmínkou v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je podle ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. bezvýsledné vyčerpání procesních prostředků, které jsou k ochraně proti nečinnosti k dispozici ve správním řízení. Uvedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé ze žalob ve správním soudnictví

je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v ustanovení § 5 s.ř.s. a pro jednotlivé typy žalob je konkretizována v ustanoveních § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s.ř.s. Takovým prostředkem ochrany proti nečinnosti je ve správním řízení žádost k nadřízenému správnímu orgánu podle ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu. Jinak řečeno – domáhá-li se žalobce ochrany před nečinností správního orgánu u soudu, musí tak nejprve učinit v souladu s ustanovením § 80 odst. 3 správního řádu u nadřízeného správního orgánu, a teprve pokud by taková žádost nebyla úspěšná, může podat správní žalobu, o čemž svědčí ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu – viz např. rozsudek ze dne 27.11.2011, č.j. 1 Ans 3/2011-54.

V projednávané věci žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2.10.2013 uvedl, že mu není známo, že by žalobkyně před podáním této žaloby u nadřízeného orgánu žalovaného podala ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu žádost na ochranu před nečinností správního orgánu. V návaznosti na toto vyjádření soud žalobkyni písemností ze dne 4.10.2013, č.j. 15A 106/2013-20, vyzval ke sdělení ve lhůtě deseti dnů, zda požádala nadřízený správní orgán žalovaného o ochranu před nečinností ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu a případně i o doložení této skutečnosti. Právnímu zástupci žalobkyně byla předmětná písemnost doručena do jeho datové schránky dne 4.10.2013, a to přihlášením oprávněné osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona odst. 1 až odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá z příložené doručky vytištěné z elektronického systému datových schránek založené v soudním spise na č.l. 19. Žalobkyně na prokazatelně doručenou výzvu ve stanovené lhůtě ani později nijak nereagovala. Soud následně písemností ze dne 29.1.2014, č.j. 15A 106/2013-22, požádal žalovaného o aktualizované sdělení, zda žalobkyně v projednávané věci podala u žalovaného, případně u jeho nadřízeného správního orgánu, podnět na ochranu před nečinností dle ustanovení § 80 správního řádu. Soudu bylo k jeho žádosti podáním žalovaného ze dne 4.2.2014 oznámeno, že žalovanému žádný podnět na ochranu před nečinností nebyl podán, jakož ani žalovanému není známo, že by takovýto podnět žalobkyně podala u jeho nadřízeného správního orgánu.

Z právě uvedeného je dle soudu zcela evidentní, že žalobkyně před podáním této žaloby na ochranu před nečinností správního orgánu se u žalovaného, jakož ani u jeho nadřízeného orgánu, nedomáhala postupem dle ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu ochrany před nečinností žalovaného. Jestliže žalobkyně byla oprávněna se v dané věci obrátit na nadřízený správní orgán s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného dle ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu, a přesto tak neučinila, je zřejmé, že nevyčerpala možné prostředky ochrany před nečinností ve správním řízení. Vzhledem k této skutečnosti soud konstatuje, že zde chybí nezbytná podmínka řízení uvedená v ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s., která má za následek, že podanou žalobu nelze věcně projednat. Z tohoto důvodu soudu nezbylo, než předmětnou žalobu s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnout, když v souzené věci nebyly splněny podmínky řízení, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný.

V důsledku odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění

pozdějších předpisů, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2.000,- Kč žalobkyni, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. března 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová